

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: J. P.
bytem xxxxxx
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Václavské náměstí 819/43, Praha 1

proti
žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**
sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 3. května 2023, č. j. PPR-8632-5/ČJ-2023-990131

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí ředitele Ředitelství služby cizinecké policie ve věcech služebního poměru ze dne 21. 12. 2022, čj. CPR-30398-11/ČJ-2021-9300HS. Ve správním řízení bylo rozhodnuto pravomocně tak, že žalobce odpovídá za škodu v rozsahu 100 % na majetku České republiky, která vznikla dne 10. 7. 2020 poškozením služebního dopravního prostředku, popsaného konkrétněji ve výroku, tím, že žalobce jako řidič služebního vozidla při parkování na dvoře policejní stanice v Makedonii neodhadnul vzdálenost pravého boku služebního vozidla od betonového sloupu, čímž došlo k poškození polepů a laku vozidla.

Žalobci byla uložena povinnost zaplatit ve výroku stanovenou částku podle ust. § 95 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon nebo zákon o služebním poměru*“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí. Nesouhlasí zejména s posouzením vznesené námitky promlčení. Výzva k zaplacení náhrady škody je úkon, jímž nebylo zahájeno řízení o náhradě škody, v podstatě se jedná o návrh na uzavření dohody, který však zákon nepřipouští, takže dohoda o náhradě škody je neplatným právním úkonem, čímž podle názoru žalobce je neplatným právním úkonem návrh na takovou dohodu. Žalobce nesouhlasí s tím, že právní názor žalovaného je opřen o judikaturu, která podle názoru žalobce na tento skutkový případ nedopadá. Ohledně rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, čj. 6 As 168/2016-29, uvádí, že ten řeší promlčení v případech, kdy byla ministrem vnitra vydána rozhodnutí v přezkumném řízení, jimiž došlo ke změně výše náhrady škody určené nesprávně služebním funkcionářem před několika lety. K rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2016, čj. 3 Ad 14/2013-41, uvedl, že promlčecí lhůta je přerušena doručením oznámení o zahájení řízení, což rovněž považuje za nepřiléhavé. Namítá, že oznámení o zahájení řízení bylo vydáno dne 24. října 2022, tedy více než dvou letech poté, co žalobce oznámil škodu svým nadřízeným. Dále uvádí, že žalovaný nijak neobjasnil, že o škodě a o tom, kdo ji způsobil, se dozvěděl až dne 5. 11. 2021, když žalobce hned po dopravní nehodě, která se stala dne 10. 7. 2020, splnil veškeré povinnosti stanovené závazným pokynem policejního prezidenta č. 148/2007. Tvrzení o tom, kdy se služební funkcionář dozvěděl o škodě, tak považuje za účelové, přičemž poukazuje na to, že do správního spisu nebyly založeny žádné podklady dokladující tvrzení, že se o škodě dozvěděl až dne 5. 11. 2021.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění správních aktů a proběhlé správní řízení. Běh subjektivní promlčecí doby byl počítán od 10. 7. 2020, kdy žalobce nahlásil škodu svému nadřízenému, poukazuje na běh objektivní promlčecí doby. Dále poukazuje na výzvu k zaplacení škody a její režim podle pokynu policejního prezidenta č. 169/2019, nejedná se tak o návrh na uzavření dohody. K přerušení běhu promlčecí doby na základě výzvy k zaplacení se žalovaný v rozhodnutí nevyjadřoval, neboť pokud jej považuje touto výzvou za uplatněný, nemůže dojít k jeho promlčení. Rozsudky správních soudů považuje za aplikovatelné.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pro posouzení důvodnosti žalobních bodů mj. uvedeno, že za stěžejní den pro určení promlčení nároku je třeba považovat den, kdy byla žalobci doručena výzva k zaplacení náhrady škody, tj. den 15. 11. 2021, tímto okamžikem došlo k uplatnění práva na náhradu škody. Právo bylo uplatněno asi jeden rok a čtvrt po vzniku škody, a bylo uplatněno včas z hlediska subjektivní i objektivní promlčecí doby (je odkázáno na rozsudky, které zmiňuje žalobce v žalobě). Ze závěrů těchto rozsudků je možné dovodit, že ust. § 207 odst. 3 zákona o služebním poměru hovoří o uplatnění nároku, tedy stanoví pouze hranici, do kdy musí být právo vůči druhé straně uplatněno, oznámeno, požadováno, nestanoví však konečnou hranici, v níž musí být přiznáno, splněno či o něm pravomocně rozhodnuto. Skutečnost, zda počátek běhu subjektivní promlčecí lhůty počal dne 10. 7. 2020 či 5. 11. 2021, nemá v tomto případě vliv.

Žalovaný se ztotožňuje s žalobcem, že subjektivní promlčecí lhůta nepočala běžet dnem 5. 11. 2021 (zde je zjevně chyba v psaní a správně má být uvedeno datum 15. 11. 2021), neboť poškozený se o škodě dozvěděl dne 10. 7. 2021 (zde se jedná zjevně o chybu v psaní, a má být uvedeno datum 10. 7. 2020), kdy žalobce škodní událost nahlásil svému nadřízenému. Dále je uvedeno, že je nutné rozlišovat mezi řízením ve věcech služebního poměru, který má znaky přestupku, a řízením, jehož účelem je objasnit okolnosti vzniku škody a určit její výši v závislosti na rozsahu zavinění příslušníka. Ust. § 207 odst. 3 zákona o služebním poměru hovoří pouze o uplatnění nároku na náhradu škody.

[5] Ve správním spise je založen úřední záznam o škodní události ze dne 14. července 2020, čj. KRPB-133140-1/ČJ-2020-0600CP, z něhož je patrné, že dne 10. 7. 2020 byla škodní událost oznámena nadřízenému žalobce.

[6] Dále je založena výzva k zaplacení náhrady za škody ze dne 8. listopadu 2021, čj. CPR-30398-2/ČJ-2021-9300HS K3B 179/2020, tato výzva byla doručována poštou žalobci a ten ji převzal podle doručenky dne 15. 11. 2021. Výzva je podepsána předsedkyní náhradové komise.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] V souzené věci je nutné obecněji uvést, že uplatněné žalobní body se nepříliš střetávají s právním názorem žalovaného uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Polemika žalobce je tak poněkud nejasná, neboť podle názoru soudu žalobce napadá skutečnosti a právní názor, který v rozhodnutí uveden není.

[9] Obecně je nutné uvést, že pro promlčení nároku na náhradu škody je nutné, aby uplynula příslušná zákonná lhůta. Napadené rozhodnutí i podklady ve správním spise počítají s datem 10. 7. 2020, kdy vznikla škodní událost, a kdy se o ní zároveň dozvěděla i policie, a s datem 15. 11. 2021, kdy žalobce převzal výzvu k zaplacení náhrady škody. Tato data jsou podstatná pro uplatnění nároku ze strany policie, a k těmto datům je tak nutné vztáhnout příslušnou právní úpravu promlčení, kterou je lhůta podle ust. § 207 odst. 3 zákona o služebním poměru. Z porovnání všech těchto okolností je zcela zjevné, že k uplatnění nároku došlo v průběhu této lhůty, námitka promlčení, ať jakkoliv formulovaná v průběhu řízení či v řízení před soudem, je nedůvodná.

[10] Soud zásadně nesouhlasí s tím, že by výzva k zaplacení náhrady škody byla návrhem na uzavření dohody o náhradě škody, jak uvádí žalobce v žalobě. Takový charakter tato výzva nemá, z jejího obsahu založeného ve správním spise pak nic takového neplyne. Jedná se tak o běžné uplatnění práva u druhé strany právního vztahu, jak ji předpokládá klasická definice odpovědnosti a uplatnění vad. Soud ani nesouhlasí s tím, že by k uplatnění práva došlo až oznámením o zahájení řízení, neboť takový názor rovněž nemá oporu v zákoně. Zákon uplatnění práva z náhrady škody nikde neváže až na zahájení správního řízení, proto je tento úkon možné učinit i před jeho zahájením a to způsobem,

ze kterého je patrné, jaké právo druhá smluvní strana uplatňuje. Tato skutečnost je ze shora uvedené výzvy dostatečně patrná.

[11] Pokud žalobce uvádí, že z rozhodnutí nevyplývá, proč se služební funkcionář dozvěděl o škodě a kdo jí způsobil dne 5. 11. 2021, pak nic takového v rozhodnutí uvedeno není, a toto datum nikde není zmíněno jako datum o vědomosti o vzniku škody. Soud odkazuje na jednotlivou dataci vzniku škody a uplatnění nároku na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž žalobní bod vůbec nekoresponduje.

[12] Pokud žalobce namítal, že výzva k zaplacení náhrady škody byla učiněna nepříslušným orgánem, tedy předsedkyní náhradové komise, nikoliv služebním funkcionářem, pak tento žalobní bod nemá soud za důvodný. Jak vyplývá z vyjádření k žalobě, k vydání výzvy byla předsedkyně náhradové komise oprávněná podle Pokynu policejního prezidenta č. 169/2019 jako interním aktem, neboť škoda se týkala majetku České republiky. Nikde není zákonem stanoveno, že by takovou výzvu musel vydávat vždy příslušný služební funkcionář. Pokud tedy tento úkon učinila osoba jiná, oprávněná interním aktem řízení, jedná se o postup, který není v rozporu se zákonem.

[13] Pokud žalobce poukazuje na to, že v jeho případě nelze aplikovat právní názory z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, čj. 6 As 168/2016-29, a Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2016, čj. 3 Ad 14/2013-41, pak tento žalobní bod je obsažen v té části žaloby, která podle názoru soudu vůbec nenapadá rozhodovací důvod žalovaného. Nicméně obecně soud uvádí, že prvý z rozsudků se sice týká běhu lhůty u mimořádných opravných prostředků, druhý pak posuzoval oznámení o zahájení řízení a jeho vliv na běh lhůty, pak v konkrétním skutkovém ději tyto rozsudky skutečně nelze srovnat s tímto případem. Nicméně v odůvodnění je jimi však argumentováno pouze velmi obecně v tom smyslu, že ust. § 207 odst. 3 zákona o služebním poměru stanoví hranici, kdy musí být právo uplatněno, a takový závěr je možný učinit i ze znění této právní normy. Uvedení těchto rozsudků v odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak pouze doplňující a nemá žádný přímý vliv na rozhodovací důvod žalovaného, s nímž v obecné rovině soud souhlasí, jak bylo shora uvedeno.

[14] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[15] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. ledna 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu